

Mál nr. 340/2018

M og
vátryggingafélagið V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
og
vátryggingafélagið V2 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar B

Árekstur á Baugshlíð í Mosfellsbæ 24.9.2018.**Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttækið 30.10.2018, ásamt fylgiskjölum.

Bréf V1, dags. 12.11.2018.

Bréf V2, dags. 15.11.2018.

Tölvupóstur M, dags. 18.11.2018.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu sem gerð var á vettvangi áreksturs kemur fram að bifreiðum A og B var ekið Baugshlíð í norður og við gatnamót að Skálahlíð var bifreið B ekið á bifreið A. Ákomur á bifreiðunum eru þannig á vinstra framhorni bifreiðar B og á vinstra afturhorni/hlið bifreiðar A. Haft er eftir ökumanni bifreiðar A í skýrslunni að hún ekið niður brekku á Baugshlíð og hafi verið að snúa við á gatnamótunum, hafi hægt ferð og gefið stefnuljós og í beygju til vinstri þá hafi bifreið B verið ekið á bifreið A. Í sömu skýrslu er haft eftir ökumanni bifreiðar B að hann hafi ekið niður brekku og hafi verið að bremsa þegar bifreið A, sem var fyrir framan, hafi tekið U-beygju í veg fyrir hann og með því ekið fyrst til hægri áður en bifreiðinni var ekið til vinstri. Í skýrslunni kemur einnig skýrt fram að ökumaður bifreiðar A hafi mótmælt því á vettvangi að hafa ekið til hægri áður en hún ók til vinstri. Í gögnum málsins eru einnig frekari lýsingar ökumanna bifreiða A og B og farþega í bifreið A. Þær lýsingar staðfesta það sem kemur fram í upphaflegri tjónstilkynningu.

M telur að leggja eigi alla sök á ökumann bifreiðar B þar sem sá hafi ekki gætt að umferð fyrir framan sig og telur að framburður hans sé ekki trúverðugur um akstur bifreiðar A og að bæði V1 og V2 hafi metið það svo í upphafi að alla sök bæri að leggja á ökumann bifreiðar B.

V1 gerir ekki sérstakar athugasemdir til nefndarinnar en í bréfi V2 kemur fram að það telur að ökumaður bifreiðar A beri alla sök á árekstrinum þar sem hún hafi ekki tekið vinstri beygju með réttum hætti skv. 3. mgr. 15. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 og 1. mgr. 17. gr. sömu laga og vitnar til úrskurða nefndarinnar í málum nr. 98/2016, 217/2017 og 122/2018.

Álit.

Í umferðarlögum nr. 50/1987 eru fyrirmæli til ökumanna í 2. mgr. 17. gr. sömu laga að sá ökumaður sem ætlar að aka til hliðar eða draga snögglega úr hraða þess þurfi að gæta þess að það sé gert án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra. Samkvæmt 2. mgr. 15. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal ökumaður, sem ætlar að beygja á vegamótum, ganga úr skugga um að það sé unnt án hættu eða óþarfa óþæginda fyrir aðra, sem fara í sömu átt. Hann skal sérstaklega gefa gaum umferð, sem á eftir kemur. Í 3. mgr. sömu greinar kemur fram að við vinstri beygju skal aka sem næst miðju akbrautar. Af þessu má ráða að þegar ökumaður tekur U-beygju á vegi hvíli sérstök aðgæsluskylda á honum gagnvart umferð sem á eftir kemur. Þegar litið er til aðstæðna á vettvangi og gagna málsins í heild verður að líta svo á að sú aðgæsluskylda hafi hvílt á ökumanni bifreiðar A og beri hún því sök á árekstrinum.

Til þess að komi til sakar ökumanns bifreiðar B þarf að sýna fram á að hann hafi ekið þannig að hann hafi ekki gætt þess að hafa nægilegt bil á milli bifreiða, sbr. fyrirmæli 3. mgr. 14. gr. umferðarlaga eða ekið of hratt m.v. aðstæður, sbr. 36. gr. sömu laga. Af gögnum málsins verður ekki ráðið með skýrum hætti að þannig hafi aðstæður verið og verður ökumaður bifreiðar A að bera hallann af slíkum sönnunarskorti. Öll sök á árekstrinum verður því lögð á ökumann bifreiðar A.

Niðurstaða.

Ökumaður bifreiðar A ber alla sök.

Reykjavík, 29. nóvember 2018.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.